

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์มูลค่าการค้าและอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย กับ ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาแล้ว โดยประเทศพัฒนาแล้ว ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศสวีเดน ส่วน ประเทศกำลังพัฒนา ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศเกาหลี ประเทศเวียดนาม และประเทศ อินเดีย โดยมุ่งเน้นเพื่อศึกษาผลของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อมูลค่าการค้าของประเทศไทย กับ ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทศวรรษเป็นข้อมูลอนุกรมเวลา รายเดือน ตั้งแต่ปี 1998 ถึงปี 2007 แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาทดสอบตามแบบจำลองทาง เศรษฐมิติ ด้วยเทคนิควิธี Cointegration และ Error Correction Model (ECM) ตามกระบวนการ ARDL (Autoregressive Distributed lag)

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาตามขั้นตอนในกระบวนการ ARDL ซึ่งขั้นตอนแรกเป็นการทดสอบ สมมติฐานที่ว่า แบบจำลองที่ศึกษามี Cointegration ระหว่างตัวแปรทางด้านมูลค่าการค้าของไทยต่อ ประเทศคู่ค้า และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างเงินบาทต่อเงินสกุลเงินของประเทศคู่ค้านั้นๆ อยู่หรือไม่ จากการคำนวณค่าสถิติ F-statistic สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ประเทศส่วนใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศ สหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น ประเทศอังกฤษ ประเทศสวีเดน เกาหลีใต้ ประเทศ อินโดนีเซีย ประเทศเวียดนาม และประเทศอินเดีย มีเพียงประเทศเดียวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา คือ ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งขั้นตอนแรกนี้จะให้การตัดสินใจที่มีความ ใหว่ในการวิเคราะห์ก่อนข้างสูง จึงนำไปสู่การพิจารณาที่มีประสิทธิภาพมากกว่าในขั้นตอน ที่สอง

ขั้นตอนที่สอง เป็นประมาณค่า Error Correction term (EC_{t-1}) จากสมการ ECM เพื่อวิเคราะห์การปรับตัวในระยะสั้น ด้วยการดูความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการค้ำของไทยต่อประเทศคู่ค้า และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างเงินบาทต่อเงินสกุลเงินของประเทศคู่ค้านั้นๆ พบว่าประเทศที่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางด้านมูลค่าการค้ำของไทยต่อประเทศคู่ค้า และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างเงินบาทต่อเงินสกุลเงินของประเทศคู่ค้านั้นๆ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น ประเทศอังกฤษ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศเวียดนาม และประเทศอินเดีย ยกเว้น ประเทศสิงคโปร์และประเทศอินโดนีเซีย ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา กล่าวคือ จะสามารถปรับการออกนอกดุลยภาพให้เข้ามาสู่ดุลยภาพให้เข้ามาสู่ดุลยภาพในระยะยาวได้

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่มีต่อมูลค่าการค้ำของประเทศไทยเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบในระยะยาว สรุปผลได้ดังนี้

ประเทศส่วนใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น ประเทศอังกฤษ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศเวียดนาม และประเทศอินเดีย มีเพียงประเทศเดียวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา คือ ประเทศสิงคโปร์ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกันระหว่างตัวแปร

5.2 ข้อเสนอแนะทางด้านนโยบาย

ในปัจจุบันประเทศไทยได้ทำการเปลี่ยนแปลงนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนที่มีการจัดการ มาเป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว โดยความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการค้ำของประเทศไทยต่อประเทศคู่ค้าให้เปลี่ยนแปลง และจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ผลการศึกษาในระยะยาวที่ได้ส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมติฐานแบบจำลองที่คาดหวังไว้ เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมีค่าเป็นบวก หรือเพิ่มขึ้น ได้ส่งผลกระทบทำให้มูลค่าการค้ำของประเทศไทยต่อประเทศคู่ค้าสูงขึ้น ดังนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะผู้ดูแลนโยบายการเงินยังจำเป็นต้องควบคุมดูแลทางด้านระดับราคาสินค้าในประเทศต่อไป โดยธนาคารแห่งประเทศไทยอาจใช้ช่องทางทางอัตราแลกเปลี่ยนเป็นช่องทางหนึ่งในการรักษาเสถียรภาพระดับราคา และธนาคารแห่งประเทศไทยควรบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนให้เกิดความมีเสถียรภาพ เพื่อเป็นการช่วยลดความผันผวนของการเปลี่ยนแปลงระดับราคาอย่างมีเสถียรภาพมากขึ้น ช่วยลดความผันผวนของอัตราเงินเพื่อ

ภายในประเทศได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ผู้ประกอบการอาจนำดัชนีอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งส่งผลกระทบต่อมูลค่าการค้าของประเทศไทยเป็นตัวชี้วัดถึงแนวโน้มของระดับราคาในอนาคตเพื่อวางแผนในการประกอบธุรกิจต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์มูลค่าการค้าและอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย กับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาแล้ว ได้ใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติ ตามกระบวนการ ARDL (Autoregressive Distributed lag) ในการศึกษา โดยพิจารณาเฉพาะมูลค่าการค้าของประเทศไทยและอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างประเทศคู่ค้า จากการศึกษาครั้งนี้จะเห็นว่า ผลที่ได้จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ส่วนใหญ่แล้วไม่มีความสัมพันธ์กัน อาจเนื่องมาจากมูลค่าการค้าเป็นผลรวมระหว่างมูลค่าการส่งออกกับมูลค่าการนำเข้า ซึ่งเมื่อมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของตัวใดตัวหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบของมูลค่าการค้า นั้น ก็จะทำให้มูลค่าการค้าเปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อย จึงทำให้ผลที่ได้ออกมาไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ โดยผู้ที่ต้องการศึกษาต่ออาจปรับปรุงแบบจำลอง โดยอาจทำการศึกษาตัวแปรเฉพาะมูลค่าการค้าสินค้าส่งออก หรือมูลค่าสินค้านำเข้า เพียงตัวแปรใดตัวแปรหนึ่ง เพื่อดูผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง อันเนื่องมาจากระยะเวลาเก็บข้อมูลมีจำกัด ทั้งนี้หากสามารถมีข้อมูลและเหตุผลที่สนับสนุนเพียงพอตลอดจนมีการปรับใช้เทคนิควิธีการอื่นๆเพิ่มเติม เพื่อนำมาเปรียบเทียบจะทำให้สามารถปรับเปลี่ยนข้อสมมติต่างๆ ให้เข้ากับสถานการณ์ที่เป็นจริงแล้ว รวมทั้งทำให้การวิเคราะห์มีความชัดเจน ถูกต้อง และครอบคลุมมากขึ้น